Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Обличчя нової влади глибоко спотворене злочинними слідами влади старої і, як видно, це надовго.
Петро ОСАДЧУК

3 (681)
18 січня
2018 р.

Тижневик «Галицька Просвіта» * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Ірина Галаса * Друк – КП фірма «ЛІК» * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * **Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (0342) 53-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/** * Наші реквізити: Р/р 2600729127 в ПАТ «АКБ Львів» МФО 325268, код 36117309. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

ЗАВТРА — БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ — ВОДОХРЕСТЯ

СВЯТОЧНЕ

І В «ПРОСВІТІ» БУЛО СВЯТО

«Різдво в Просвіті» – своєрідне постріздвяне просвітянське дійство, що цьогоріч уже вшосте зібрало за спільною колядою та частуванням усі громадські організації, які активно співпрацюють з «Просвітою» і сповідують спільні цінності.

У неділю, 14 січня, на Старий Новий рік, НД «Просвіта» прийняв у своїх стінах понад 15 громадських організацій. Програму вечора вже традиційно підготувала та провела завідувачка культмасової роботи Михайлина Боднар, яка гостинно запрошувала на сцену до слова та пісні. Зокрема, присутні слухали колядки у виконанні Н. Самборської, А. Фуштея, колективів «Ґроно калини», «Пшеничне перевесло», «Церковні

Наші юні таланти – «Просвітяночки»

дзвони», «Смерічка», «Світовид». Серед номерів дуже чуттєво та хвилююче дарували свою творчість діти – учні музичних шкіл № 1 та № 2, дитячий хор «Дзвони серця» та учасники Клубу обдарованих дітей НД «Просвіта» – Н. Павлюк і візитівочка чи не кожної новорічно-різдвяної сцени міста, ансамбль «Просвітяночки».

З привітальним словом радо виступили мер міста Руслан Марцінків та голова обласної «Просвіти» Степан Волковецький, які відзначили як гарну традицію збиратися разом громадою, вшановувати християнські цінності й обмінюватися щирими віншуваннями, аби у мирі та злагоді прожити рік.

Очільники міста і «Просвіти» вітають гостей

Ще одним приводом для вітального слова стало свято Василія Великого, з чим вітали присутніх іменинників відповідальний секретар ОО «Просвіта» Михайло Січка та голова міської «Просвіти» Василь Бойко.

Важливою стала присутність і коляда від поважного віку гостей свята – Союзу українок, Братства ОУН–УПА і Товариства політв'язнів і репресованих. А також приємно було почути слова вдячності С. Волковецькому за підтримку і гуртування

Колядують ветерани УПА і їхні правнуки

«Просвітою» всіх українців від ГО «Українці Донбасу і Криму».

Варто відзначити, що з ініціативи Зіновія Кияка впродовж всього заходу до спільної коляди запрошували В. Поліщук та Р. Пасічняк. Чудесне суголосся під супровід музики викликало піднесення у всіх присутніх, а спільні гучні колядки одна за одною звучали як відгомін незламного духу і сили єдності українства.

В залі було людно

Оля БОЙЧУК,
просвітянка

КОЛЯДА НА МАЙЗЛЯХ

Гала-концертом у церкві Царя Христа в Івано-Франківську завершився традиційний фестиваль колядок. Останній акорд – за «Піккардійською терцією».

Виступали дитячий фольклорно-етнографічний гурт «Вербиченька» (м. Нова Водолага, Харківська область); вокально-інструментальний ансамбль «Florialia» національного університету мистецтв Джорджа Енеску (м. Ясси, Румунія); молодіжний хор «Осанна»; фольклорний ансамбль «Дзвіночки» ДМШ № 1 (м. Івано-Франківськ); квартет бандуристок «Ґердан» (м. Івано-Франківськ); хор церкви ХВЄ (м. Івано-Франківськ); молодіжний хор «Істина»; вокальний ансамбль «GoldArt» (м. Волноваха, Донецька область); вокальний ансамбль «Мелодія» (м. Попасна, Луганська область); народний аматорський хор, чоловічий ансамбль та ансамбль «Сопілкарі» (с. Лісний Хлібичин, Коломийський район); камерний хор «Друскінінкай» (м. Друскінінкай, Республіка Литва); Долинський муніципальний духовий оркестр (м. Долина); камерний хор «Cantemus»; Львівський муніципальний хор «Гомін» (м. Львів); народна академічна хорова капела Київського Політехнічного інституту (м. Київ); вокальна формація «Піккардійська терція» (м. Львів)...

А на загал фестиваль як різдвяне дійство був неповторний, радісний, одухотворений, піднесений, благодатний...

РІЗДВО, ЩО ОСЕЛИЛОСЬ У ДУШІ

Так дивно налаштуватися на свято, якщо замість снігу – дощі, тумани. Так нудно переживати ті дні, коли не вмієш створити собі казку і вже не віриш ні в дива, ба, може, й ні у небеса.

А хтось живе і знає, що деінде Різдво буває справжнім.

А ще є люди, які живуть і знають, як знайти оте дивотворне християнське Різдво. І вони, як три царі, вирушають у мандри...

Це ліричний відступ до важливої справи.

А насправді чудова Марія Олійник, заступник голови донецької «Просвіти», взяла й надумала привезти дітей зі сходу на Прикарпаття та звернулася з такою пропозицією до представників делеґації прикарпатських просвітян під час нещодавнього з'їзду ВУТ «Просвіта»...

Василь Глаголюк, голова коломийської «Просвіти», погодився і взяв на себе відповідальність за організацію різдвяних вакацій для двох десятків школярів із Костянтинівки.

«Зізнаюся, було непросто», – говорить пан Василь і додає: «Я взяв на себе всі організаційні моменти. Звичайно, на початках були труднощі. Проте всі, до кого я звертався за підтримкою, йшли мені назустріч і в результаті все вдалося, діти задоволені. Приємно, що саме на Святвечір і Різдво всі 25 учасників заїзду зустріли у теплих домівках і світлих родинах, з котрими ділили кутю, колядували та віншували. Висловлюю вдячність В. М. Футулуйчуку, директору Інституту управління природними ресурсами та членові Правління коломийської «Просвіти», що координував поселення у родини 10 осіб із групи в с. Княждвір та прийняв ще двох до себе в родину. Двох дітей взяла родина учасників Євромайдану зі с. Велика Кам'янка, ще трьох – сім'я з с. Раківчик. Шістьох гостей прийняла родина зі с. Саджавка. Двох вчителів із групи взяли до себе Володимир та Алла Христафулові. Окрема вдячність народному депутатові Олександру Шевченку за організацію дозвілля у ТК «Буковель».

За сприяння голови обласної «Просвіти» Степана Волковецького, заступника голови облдержадміністрації Ігоря Пасічняка та директора департаменту освіти і науки облдержадміністрації Віктора Кімаковича групу дітей було поселено у Печеніжинській школі-інтернаті, директор якої – Жанна Дмитрівна Ковалюк – дуже радо і дбайливо заопікувалася гостями.

Екскурсія в Музеї народної шани Тараса Шевченка

Як зазначає Василь Глаголюк, перевезення в Коломию взяла на себе громада Печеніжинської ОТГ, надавши автобус, а теплу першу зустріч із концертом та колядою зорганізувала М. М. Маївська, директор печеніжинської музичної школи та керівник хору Братства ОУН–УПА. Дітей навчали колядок, гри на музичних інструментах та частували солодощами, аби цей короткий різдвяний час вони провели радісно та гамірно.

Начальники відділів освіти М. Т. Яворський та культури – С. С. Якубенко посприяли комфортному перебуванню гостей зі сходу на теренах Печеніжинської ОТГ.

Великою приємністю для дітей та їхніх наставників була поїздка у Яремче та «Буковель», яку забезпечив транспортом начальник управління освіти Коломийської міської ради Л. Б. Бордун.

Директор Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття Ярослава Ткачук організувала дітям екскурсію. Так само відвідали Музей писанки, пам'ятники Шевченкові та Франкові, обійшли з екскурсією Коломию і, що важливо, колядували по хатах за традицією і несподівано для себе отримували від господарів «винагороду».

Перебування дітей із Костянтинівки на Коломийщині з 4 по 8 січня було настільки насиченим, що годі й уявити.

Зразу по приїзді до Івано-Франківська делеґацію зустріли молоді просвітяни на чолі з в. о. голови обласної «Просвіти» Михайлом Січкою, які провели дітей на екскурсію до Музею визвольної боротьби.

А перед від'їздом на схід делеґація провела ще кілька годин у Івано-Франківську. Михайло Січка разом із головою осередку «Молодої Просвіти» в ПНУ ім. В. Стефаника Євгеном Бараном та ще кількома хлопцями-студентами активно заопікувалися дітьми. «Хоч погода трохи зіпсувала загальний настрій, але ми встигли пройтися з дітьми вечірнім містом, відвідати різдвяний ярмарок, бастіон», – розповідає М. Січка. І додає: «У «Просвіті» наші гості мали змогу відвідати Музей народної шани Т. Шевченка та поспілкуватися з головою обласної «Просвіти» Степаном Волковецьким, дізнатися з перших уст, чим займається «Просвіта» Прикарпаття. Їх зустріли гарною колядою Руслана Денега та гурт «Просвітяночки», імпровізований концерт влаштував етнографічний гурт «Просвіта – Світовид». Гадаю, діти набралися виключно гарних вражень і їм буде про що розповісти одноліткам у рідному місті».

(Чит. 3-тю стор.)

ХОДА З КОЛЯДОЮ

Від пам'ятника Іванові Франку по вулиці Незалежності до Вічевого майдану в Івано-Франківську в суботу, 13 січня, вирушила різдвяна хода містом з колядками.

Ходу сформували колективи, які брали участь у фестивалі «Коляда на Майзлях», а також кілька сотень мешканців та гостей.

«Для нас важливо пропаґувати нашу культуру, наші традиції і коляду, – зазначив міський голова Івано-Франківська Руслан Марцінків. – І важливо об'єднуватись».

Після ходи на Вічевому майдані відбувся фінальний концерт фестивалю за участі вокальної формації «Піккардійська терція».

МАНІФЕСТ

НА ПРИНЦИПАХ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Всеукраїнські громадські об'єднання та інші громадсько-політичні сили у серпні 2017-го в Києві створили **Всеукраїнський об'єднавчий координаційний центр (ВОКЦ) та його виконавчий орган – Штаб об'єднаних громадсько-політичних сил (ОГПС).**

Метою утвореного органу є консолідація та координація дій з відродження держави Україна, яка на 27-му році свого незалежного відновлення перебуває у глибокій системній кризі, що може привести, до втрати суверенітету і її Незалежності.

Першочерговим своїм завданням у широкій програмі дій, ВОКЦ та штаб ОГПС бачать зміну системи влади на державному та місцевому рівнях і загалом суспільного устрою шляхом ухвалення нового Суспільного договору, тобто нової редакції Конституції на Всеукраїнському референдумі.

Багато колективів, правників та народних конституційників розробили свої проекти Конституцій і сьогодні завершують їхнє об'єднання зі створення єдиного узгодженого варіанту Конституції народовладдя.

Серед авторів та редакторів проекту: академіки – П. М. Таланчук, І. Р. Юхновський, професор – В. В. Костицький, громадські діячі – Ю. А. Кармазін, В. П. Степаненко, О. С. Гуменюк, Б. Й. Здравко, М. М. Кіпящук, Б. С. Горбовий та інші представники громадсько-політичних сил.

Координатори проекту: М. Й. Бугаєць, В. І. Шишкін, Л. П. Супрун.

ВОКЦ і штаб ОГПС виносять узгоджений проект народної Конституції на всенародне обговорення на обласних, міських та районних конференціях, які планується провести після 10 січня 2018 року.

З цією метою ВОКЦ та штаб ОГПС пропонують створити у кожній області штаб об'єднаних громадсько-політичних сил і при можливості міські та районні штаби й почати роботу.

А тим часом **ВОКЦ та ОГПС звернулися до громадськості з маніфестом щодо демократичної зміни управління державою,** на громадсько-державницьку систему національного солідаризму, розбудовану на принципах безпосередньої демократії.

Політичні та економічні зміни в Україні, війна на сході країни й анексія Криму Російською Федерацією турбують мільйони наших співвітчизників. ОГПС виступають за вреґулювання кризи мирним шляхом із негайним виведенням реґулярних військ РФ та контрольованих нею незаконних збройних формувань з територій Луганської, Донецької областей та Криму, йдеться у документі.

Наша основна мета:

мобілізація громадсько-політичних сил країни для об'єднання на захист та побудову сучасної соборної європейської України;

обстоювання української державності як найвищої цінності нації;

національних інтересів, суверенітету, політичної і духовної єдності українського народу;

територіальної цілісності України;

повернення захоплених територій;

природного права українського народу на володіння землею, надрами, і національним багатством;

україноцентричність внутрішньої і зовнішньої політики;

деолігархізація, деофшоризація української економіки;

боротьба з корупцією, реформа судової системи;

реформа правоохоронних органів;

єдинодержавність української мови;

Помісна українська апостольська Церква;

осягнення освіченості й патріотичності молоді, громадянське суспільство;

відновлення національної пам'яті та історичної правди;

забезпечення здоров'я та довголіття нації;

досягнення Україною авторитету на світовій арені й статусу провідної європейської країни;

соціально-економічний ривок із сучасною моделлю управління;

Маніфест є зверненням до гідності кожного громадянина України задля об'єднання всіх, хто за покликом серця і відповідальності перед майбутніми поколіннями готовий діяти, творити за наказом сумління і на благо України.

Місія України – внесення нових цінностей у сучасний світ та їхнє утвердження в реальній державній практиці.

Для втілення цих ідей має постати широкий громадський рух що об'єднає політично активних громадян на основі цінностей новітньої трансформації суспільства, підґрунтя для яких заклала Революція гідності.

Ідея ОГПС провести зміну системи влади революційно-еволюційним шляхом, через ухвалення на референдумі нової редакції **Конституції** як нового **суспільного договору**.

В якому будуть закладені головні демократичні принципи й засади життєдіяльності і співіснування суспільства. Які забезпечать його суверенну волю, та всі права і свободи. В якому буде розроблена дорожня карта розбудови сильної суверенної Незалежної держави Україна.

Суспільний договір має стати правовою основою соціальної організації життя народу на принципах національного солідаризму, гуманізму, конституційного консенсусу між усіма соціальними групами й прошарками, утвердженням людини у суспільстві, суспільства – у державі, держави у світі. Тобто через нову редакцію Конституції самі громадяни України мають вирішити головні ключові засади: яка має бути ***модель держави, форма державного правління, критерії кадрового підбору, механізми відкликання. За якими законами буде вибиратися не влада, а органи державного правління та місцевого самоврядування.***

На основі норм Конституції має бути утворений новий інститут – **цивільно-правових** відносин, через який мають зреалізуватись конституційні **права власника** національного багатства – **громадян України.**

У маніфесті проаналізовано причини сучасної системної кризи та намічено шляхи виходу з неї на основі нової Конституції та нової національної ідеології.

Теодор ДРОВНИЧ

УВІЧНЕННЯ

ПАМ'ЯТНА ДОШКА ВІТАЛІЮ СЕНЮКУ

14 січня відкрили анотаційну дошку в межах проекту «Івано-Франківськ – місто героїв» на будинку, де жив **Віталій Сенюк** зі своєю родиною – по вулиці Миколайчука, 10а.

Віталій Сенюк загинув на передовій, він був начальником розвідки механізованого батальйону 24-ої окремої механізованої Бердичівської Залізної бриґади імені князя Данила Галицького.

«Помолімось ще раз за тих, хто, захищаючи свою Батьківщину, це Різдво зустрів не зі своїми рідними. Їм ми завдячуємо нашим спокоєм», – пише прес-служба мера.

ГЕНОЦИД

ЗНИЩЕННЯ НАШОГО РОДУ

ВІД ГОЛОДОМОРУ 1932–1933 років ЗАГИНУЛИ 7 млн. УКРАЇНЦІВ

Раніше заявляли про 3,5 млн. жертв. Це число вивели, опираючись на результати радянських переписів населення, повідомляє «5 канал».

Науковці вважають, що в сучасних працях не враховують низку смертей, пов'язаних із голодомором. Кількість убитих під час спроб утечі за кордон у пошуках їжі. Припускають, що втрати населення можуть бути ще більшими.

«Кількість загиблих становить щонайменше 7 мільйонів в Україні від голодомору і 3 мільйони за її межами – Кубань, Поволжя, Казахстан. Демографи спільно з окремими науковцями продовжують законсервовувати в українській та закордонній науковій сфері кількість утрат у 3,9 мільйонів», – заявила гендиректор музею «Меморіал голодомору» Олеся Стасюк.

«Взяття за основу недостовірних радянських переписів – це перша помилка наших демографів. Понад 6 мільйонів – це прямі втрати, крім природних смертей, які могли бути самі собою. Я, наприклад, наполягаю, що мінімальна кількість загиблих – це щонайменше 7 млн.», – говорить історик Володимир Сергійчук.

АНОНС

ВШАНУЙМО ЗАГИБЛИХ КІБОРГІВ

21 січня об 11.00 в Івано-Франківську відбудеться хода пам'яті Героїв Донецького аеропорту.

Про це йдеться на сторінці Міської асоціації учасників АТО у соцмережі.

Збір учасників АТО, волонтерів, небайдужих громадян біля катедри об 11.00.

Об 11.30 відбудеться Божественна Літургія у катедральному соборі Святого Воскресіння. А о 12.00 – пам'ятна хода. Її учасники пройдуть за маршрутом: вул. Незалежності – Меморіальний сквер.

«Прийди... запали свічку та вшануй загиблих Героїв, які віддали життя за вільну, соборну Україну... Пам'ятаємо», – йдеться в повідомленні.

СОЦІОЛОГІЯ

КОМУ ДОВІРЯЮТЬ ПРИКАРПАТЦІ

56 відсотків опитаних мешканців Івано-Франківської та інших областей на заході країни довіряють українському телебаченню, 25 відсотків – західним, 5 відсотків – російським телеканалам.

Такі дані 10 січня представила соціологічна група «Рейтинґ» за результатами дослідження, проведеного наприкінці минулого року.

На другому місці за рівнем довіри після українського ТБ у мешканців реґіону – українські інтернет-сайти (47 відсотків). Далі йдуть українські газети (43 відсотки) та українське радіо (43 відсотки). Соціальним мережам «Facebook», «Twitter» та «Youtube» довіряє 41 відсоток опитаних.

Найбільше українському телебаченню довіряють люди у віці понад 51 рік (53 відсотки від усіх, хто довіряє ТБ). Інформації, яку подають інтернет-сайти, довіряють 57 відсотків респондентів у віці 18–35 років та 52 відсотки вікової групи 36–50 років.

Соціологічна група «Рейтинґ» проводила опитування 23 листопада – 4 грудня 2017 року. Методом особистого інтерв'ю було опитано 1200 респондентів. Похибка репрезентативності не перевищує 2,8 відсотка.

КРУГЛИЙ СТІЛ

У БОРОТЬБІ ЗА СВОБОДУ

У НД «Просвіта» з ініціативи ГХР «Клич» і за підтримки обласної «Просвіти» відбувся круглий стіл «Роль Степана Бандери у боротьбі за свободу й Незалежність України».

Доцент кафедри релігієзнавства, теології і культурології ПНУ ім. В. Стефаника Любов Ґеник розповіла про дитинство, юність й формування національної свідомості майбутнього провідника нації. Доповідачем був Богдан Березицький, який висвітлив тему «Степан Бандера – ідеолог національно-визвольного руху та боротьби за свободу України».

Круглий стіл відбувався у формі діалогу зі студентами історичного факультету, зокрема з головою осередку «Молодої Просвіти» при ПНУ імені Василя Стефаника Євгеном Бараном, який був ведучим. На круглому столі виступили член «Меморіалу» ім. В. Стуса Іван Павликівський і керівник гуртка ЦПВ ім. С. Бандери Надія Гриців з власною полум'яною поезією, присвяченою С. Бандері. Мирослав Пастернак запропонував перепоховати наших національних героїв Є. Коновальця та С. Бандеру, звернутися до Президента з метою відновлення статусу Героя України С. Бандери. Відповідальний секретар ІФ ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Михайло Січка запропонував поширювати інформацію про діяльність С. Бандери, розвінчувати брудні наклепи на нього. Потрібно усвідомити, що Бандера – борець за волю України. Треба вивчати творчу спадщину С. Бандери й поширювати ці знання серед учнівської та студентської молоді. Богдан Гоблер, голова ГХР «Клич», запропонував більше працювати в освітянських закладах, виховуючи справжніх українців, а також звернутися до Президента, щоб надати звання Героя України Мирославові Симчичу, сотнику УПА. Голова Івано-Франківської міської організації Спілки офіцерів України Михайло Веклин запропонував проводити такі круглі столи серед військових, спонукаючи силові структури перейти на державну мову.

Прозвучала остання промова С. Бандери у звукозапису і гімн націоналістів «Зродились ми великої години».

Запропоновано наступний круглий стіл провести в лютому, щоб продовжити діалог про роль С. Бандери в розвитку України як державотворця і борця за Незалежність.

Надія ЧАЙКА, *просвітянка*

ДОБРОДІЯ

ПОПОВНИЛИ УКРАЇНІКУ ЛІЦЕЮ

МОЛОДІ ПРОСВІТЯНИ ФІЗИКО-ТЕХНІЧНОГО ЛІЦЕЮ ПОПОВНИЛИ УКРАЇНІКУ БІБЛІОТЕКИ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ЛІЦЕЮ В ОДЕСІ

У переддень Нового року в Івано-Франківський фізико-технічний ліцей Івано-Франківської обласної ради надійшов подячний лист з Одеського військово-морського ліцею. «Морські ліцеїсти» з Одеси дякують ліцеїстам з Івано-Франківщини за допомогу в поповненні їхньої бібліотеки літературою українською мовою.

Військово-морський ліцей було відкрито у Севастополі 1 вересня 2009 року відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України та наказу Міністра оборони України «Про створення військово-морського ліцею у місті Севастополь».

Через анексію Криму Росією навчальний заклад було передислоковано з Севастополя в Одесу. 1 вересня 2014-го у ліцеї відновлено навчально-виховний процес.

В Одесі для цього навчального закладу знайшли відповідне приміщення, надали належну матеріальну базу та навчальну літературу. А от до створення або-кому ліцеї, до того ж у російськомовній Одесі, хочуть читати українською, у фізико-технічному ліцеї вирішили – допоможемо неодмінно. Справу було доручено ліцейному осередку «Молодої Просвіти», який працює під керівництвом учителя правознавства Марії Остап'юк. До речі, осередок «Молодої Просвіти» є майже ровесником самого ліцею.

нементу художньої літератури справа не дійшла. Щоб надати майбутнім українським офіцерам можливість читати українську художню літературу за справу взялися волонтери та просто небайдужі патріоти. Уже протягом трьох років вони збирають для бібліотечного фонду військово-морського ліцею художню літературу.

Дізнавшись, що їхні однолітки у військово-морському ліцеї, до того ж у російськомовній Одесі, хочуть читати українською, у фізико-технічному ліцеї вирішили – допоможемо неодмінно. Справу було доручено ліцейному осередку «Молодої Просвіти», який працює під керівництвом учителя правознавства Марії Остап'юк. До речі, осередок «Молодої Просвіти» є майже ровесником самого ліцею.

Молоді просвітяни оголосили проведення акції «Читай українською». У ній взяли участь майже всі ліцеїсти ФТЛ. Зібрали понад три тисячі гривень і закупили художню літературу, згідно списку, представленого їхніми «морськими однолітками». До акції ліцеїстів долучились і представники колективу: Тетяна Бурда – учитель хімії, наставник групи Л-22 та Мирослав Янишівський – директор ФТЛ. Вони подарували книжки зі своєї домашньої бібліотеки.

У кожну з книжок перед відправленням була вклеєна інформаційна вкладка з логотипом фізико-технічного ліцею. Вона інформує майбутніх читачів про те, що книжка є подарунком від ліцеїстів ФТЛ.

Чому ліцеїсти ФТЛ радо відгукнулись на цю акцію? Бо самі ФТЛ-івці зростають у дусі високого патріотичного виховання та любові до Батьківщини і всього українського, яке їм прищеплюють у нашому закладі.

Тому для них важливо, щоб ліцеїсти, майбутні захисники України, не просто читали, а читали українською мовою. Таке читання, безперечно, впливає на громадянську свідомість юнаків, виховує патріотичні почуття та любов до Батьківщини.

А ліцеїсти Одеського військово-морського ліцею – це не просто наші «брати по розуму», це – майбутні захисники нашої держави.

Марія ОСТАП'ЮК,
учитель правознавства
Івано-Франківського фізико-технічного ліцею,
куратор осередку «Молода Просвіта» ФТЛ

У ГОСТЯХ ГІРСЬКОЇ ВЕРБІВКИ
КОЛЯДУВАЛИ І ЩЕДРУВАЛИ ЮНІ ІВАНОФРАНКІВЦІ

Доброю традицією стала співпраця громадських організацій «Молода Просвіта Прикарпаття» та Ротарі е-Клуб Україна, які щороку в час Різдва проводять благодійні заходи. На Старий Новий рік зі святковим концертом завітали юні вихованці Клубу обдарованих дітей у гірське село Вербівка, що на Рожнятівщині. У місцевому закладі культури зібралося біля трьох сотень глядачів, серед яких багато діточок. Протягом півторагодинного дійства присутні насолоджувалися співом трьох ансамблів, п'яти виконавців та дуету. Крім щедрівок і коляд, лунали народні пісні в сучасному аранжуванні. Приємним сюрпризом було виконання соло на скрипці з назвою «Вітер і зима».

Казковою видалася і погода: за вікном замітало снігом, дерева вкривалися інеєм, а в затишному залі підспівували вербівчани. Діти кружляли у танці, дорослі гойдали піднятими руками – все дарувало відчуття свята. Солодкий стіл доповнював картину новорічного дива.

«У той час, як обласний центр, буває, перенасичений подіями, у маленьких селах люди з радістю очікують таких заходів, – ділиться думками організаторка Євгенія Бардяк. – Ми спрямовуємо свої зусилля, аби бути з людьми, які потребують уваги і є дуже вдячною аудиторією. А ще: таким чином можна знайти талановитих і активних діячів, котрі згодом стають нашими однодумцями, партнерами й уже локально розвивають реґіон».

І направду, серед юних мешканців, яких просвітянка Руслана Денега запросила на сцену, виявилося дуже багато сміливих і співочих дітей. Усі колядки, які вони співали поодинці, не були схожими одна на іншу, а деякі – взагалі ексклюзивні.

Наприкінці дійства артистам і організаторам подякував отець Іван Носик і сільський голова Василь Пацкун, особливо відзначивши наймолодших, але вже відомих, – гурт «Просвітяночки».

«Нам важливо дарувати людям любов і єдність. Служіння суспільству – це основа нашої діяльності, – підсумовує президент Ротарі е-Клубу Україна Ольга Стеблянко. – Після вивчення восени минулого року громадянської освіти у США, наші партнери і ми будемо втілювати отриманий досвід саме на Бойківщині, тому такі культурні заходи – перше знайомство з громадою краю».

Н. К.

ПОДВИГ

ТОЙ ВОГОНЬ НЕ ЗГАС

Була глуха пора зимової ночі, яка накрила холодним покровом Канів, Чернечу гору, могилу і пам'ятник Тарасові Шевченку. А ще глухіша ніч імперської темряви накрила весь союз радянських…

Хто спав, хто не спав та корився темній силі… (за Лесею Українкою).

З Франкового краю чоловік майже непомітною тінню просковзнув на гору, спинився повіддаль Тараса Шевченка. Вийняв каністру з бензином, дістав запальничку. Облишив, і в другу мить рука жбурнула у темінь жмут листівок. Розлетілися, як сніжинки в повітрі, упокорено лягли на землю, промовляючи нечутно непокірними словами до світу.

Чоловік помолився до неба, до Бога, куди прагла його душа.

Холодний бензин, вилитий на тіло, додав холоду, черкнула запальничка, блиснув вогник і одяг спалахнув миттю, обігріваючи, а далі обпікали до страшного болю. Рука додала відчаю і рішучості, вдарив себе ножем, останні кроки зробив і впав, догораючи. Вжахнулося небо, неспокійно замерехтіли зорі, крик зірвався останнім словом: «Україно!».

…Цей протест проти русифікації України радянською Росією, цей подвиг в ім'я України з великої любові до неї, цей величний мужній чин здійснив Олекса Гірник з Калуша, а родом з Богородчан. Було з 21 на 22 січня 1978 року, на 60-річчя утворення Української Народної Республіки, її Універсалів Незалежності. Це було сорок років тому. Минуло стільки часу, як мав Мойсей, водячи свій народ пустелями бездуховності, збагачуючи свій героїчний дух, надихаючись ідеями незалежності й втілюючи їх у життя. На початку цього шляху і був Герой України Олекса Гірник.

Той вогонь, що він запалив собою, не згас, як і не згасне пам'ять про його подвиг.

Василь БАБІЙ,
лауреат премії ім. О. Гірника, просвітянин

СВЯТОЧНЕ

РІЗДВО, ЩО ОСЕЛИЛОСЬ У ДУШІ

(Закінчення. Поч. на 1-ій стор.)

А ще діти написали відгуки про перебування на Прикарпатті. Ці щирі рядочки – їхні дитячі враження, а для просвітянської родини це гарні спогади про добру справу.

Їхні спогади – це вже навіть не спогади, а щире відчуття приязні, любові й щедрості від людей, котрі зустріли їх з обіймами. Це емоції, що не забуваються. Це причина, щоб повернутися.

«Просвіта» Прикарпаття гордиться просвітянином і просвітянами, дотичними до творення різдвяного дива для дітей зі сходу.

Оля БРЕСЛАВСЬКА, *просвітянка*

В с-щі Печеніжин мені сподобалося в музичній школі, де для нас грали на народних музичних інструментах учні й учителі. Співали з ними колядки. У Коломиї відвідали найбільший у Європі храм. На Святвечір перші мої враження були чудові, коли я побачила родину, яка тепло нас зустріла. Після знайомства я допомагала готуватися до Святої вечері. У них були дуже незвичайні страви, не такі, як у нас. В неділю ми пішли до церкви, де справді відчули дух Різдва.

Вікторія ГРЕЧУХА

Ці канікули були насичені, захоплюючі, неперевершені. Дякую усім причетним за це свято у моєму житті.

Богдан ПАВЛОВ

Ми обов'язково приїдемо ще та чекаємо вас до нас у гості. Все буде файно!

Поліна КАНТУР

Найбільше мене здивувало те, як вони (родина) святкують Різдво – спочатку моляться, а тоді сідають до столу, коли зійде перша зоря. Мене вразили їхні традиції. І окремо хочу висловити подяку Василю Петровичу Глаголюку за те, що він створив мені таку різдвяну казку.

Ганна КУВАЄВА

Хочу сказати, що я закохався… Ці гори, краєвиди та люди з безмежною добротою змушують моє серце битися частіше. Я дуже вдячний організаторам, що вони дали мені змогу поспілкуватися з дуже доброзичливими та гостинними людьми. Дуже завдячую тим людям, які роблять це добро, тому що це надважливо для кожного з нас – людей зі Східної України. Україна – прекрасна незламна країна, сповнена чудовими, добрими й талановитими людьми. Дякую вам, що ви даєте змогу всім дітям зрозуміти це! Вірте в себе і в нашу Батьківщину!

Олексій ЧАЛИЙ

У Карпатах сніжно, казково, як в іншому вимірі. Тут інші люди, інші звичаї. Я ще ніколи не бачила людей, які настільки полюбляють життя і все, що вони роблять.

Софія КОСЕЙНЯЄВА

Коли ввечері ми пішли колядувати – я відчула магію Різдва.

Хочу висловити вдячність Василю Петровичу та його команді за таку дивовижну подорож на Прикарпаття.

Дар'я ЖИТНІКОВА

Я у захваті від Івано-Франківська і всім раджу завітати у цей мальовничий куточок України. Ця поїздка подарувала мені купу емоцій, адже я ніколи не святкував ТАК Різдва!

Артем КОВАЛЕНКО

Було цікаво у Музеї визвольних змагань

Організовано все на вищому рівні. Окремо хочу подякувати нашому провіднику Василю Петровичу Глаголюку. Це окрема історія, як людина займається улюбленою справою. Словом, молодець!

Д. БАБІН

У перший день у нас була екскурсія музеєм. Ввечері ми відвідали музичну школу. Нам дуже сподобалось, нас тепло привітали. Ми послухали музику на народних інструментах і самі спробували на них пограти. Наступного дня ми поїхали в «Буковель» і покаталися на канатній дорозі. Дуже гарно провели час. На третій день ми відвідали музей «Писанка» і подивилися на Коломию. А потім нас запросили в сім'ї, де було дуже цікаво. У кожній сім'ї свої традиції. У селі Саджавка молодята всі гроші збирають на дім. У цей вечір ми всі пішли колядувати. Співали колядку «Добрий вечір, пане…» і занурилися у різдвяні свята.

Це найкращі канікули в моєму житті. Я отримав задоволення від цієї подорожі і маю на меті завітати сюди ще.

Євген ЗІКУНОВ

Мені дуже сподобалася поїздка на Західну Україну. Нам показали дуже красиві старовинні міста. Ми спілкувалися зі щирими людьми. Жили ми у школі-інтернаті, за що я дуже вдячна організаторам, бо саме спільне проживання зробило з нас спільну команду.

Особливо мені запам'ятався Святвечір у колі моєї нової родини. Вони ознайомили мене з усіма різдвяними традиціями і допомогли відчути себе як у власному домі. Ми готували дванадцять страв, пили узвар, їли кутю, а найголовніше – ми спілкувались. Про життя, про свята, про родину.

Не менш мене вразила музична школа. Я як людина творча, яка відвідує музичну школу протягом десяти років, можу сказати, що таких шкіл треба ще пошукати. Директорка перебуває в гармонії з дітьми, між ними нібито існує якийсь космічний зв'язок. У них такі теплі стосунки, що будь-який керівник позаздрить.

Такий відпочинок для мене – це море позитивних вражень від побаченого й почутого. Поїздка була дуже цікавою. Дякую за такі цікаві та повчальні поїздки, за незабутні спогади, які подарували мені.

Аріна МАСЛОВА

І таких щирих зізнань, вражень, нових відчуттів на десятках сторінок. І це лише штрих до тієї великої справи, яку вершить «Просвіта» в утвердженні української України не лише в усвідомленні суспільного загалу, а в душі кожного українця. Сходу. Заходу. Півночі. Півдня. Столиці.

ДІТИ З ДОНЕЧЧИНИ НА СНЯТИНЩИНІ

Цьогоріч із 5 до 10 січня у селах Снятинського району святкували Різдво 30 дітей і читири вчителі з міста Краматорська Донецької області.

Вже четвертий рік поспіль в рамках програми благодійної акції «Різдво в Карпатах» діти з різних реґіонів України мають можливість провести зимові свята у прикарпатських сім'ях.

Цьогоріч на Прикарпаття святкувати Різдво приїхали близько чотирьохсот дітей зі сходу України.

Впродовж Різдвяних свят діти гостювали у селах Покуття. Тут вони святкували у родинах своїх ровесників, ознайомились з різдвяними традиціями та взяли участь у низці культурно-мистецьких заходів. Юні гості мали змогу почерпнути дух народних традицій, збагатити себе духовно та гарно провести час. Діти з Донбасу на Святий вечір скуштували кутю та інші страви, спільно колядували зі своїми новими друзями та вивчали обряди. На Різдво побували на Богослужіннях. А наступного дня на них чекало святкове дійство у народних домах сіл, де гостювали. Вертеп, віншування, театралізована постановка, у яких простежувалися давні й сучасні мотиви.

Зокрема, гостинно прийняли у свої сім'ї дітей батьки Орелецької ЗОШ: Романа Рожка, Андрія Княгніцького, Василя Харука, Сергія Огерука.

На Різдво юні гості побували на Службі Божій у храмах сіл Орельця і Тулови, разом з орелецькими школярами пройшлися з колядою сільськими обійстями.

Учні Орелецької ЗОШ і дирекція вручили пам'ятні подарунки гостям, зокрема книжку нашого земляка Миколи Калачика «Орли Карпатських гір» (історичні поеми, балади і пісні про Олексу Довбуша та Лук'яна Кобилицю) та дитячі молитовники.

Під час знайомства з Снятином цікавими і змістовними для дітей були екскурсії в музей визвольних змагань імені Василя Андрусяка, Снятинський літературно-меморіальний музей Марка Черемшини, художньо-меморіальний музей Василя Касіяна, після чого їх радо вітали своєю Різдвяною колядою учні Снятинської школи ім. В. Стефаника. Також діти мали можливість побувати в маєтку Святого Миколая та отримати від нього подарунки, загадавши найзаповітніші бажання.

На завершення в районному Будинку школяра на дітей чекав святковий концерт та подарунки.

Галина ГАВДУНИК, *педагог-організатор Орелецької ЗОШ, просвітянка*

ДАЛЕКЕ – БЛИЗЬКЕ

ВОДОСВЯТТЯ У ГАЛИЧІ 1943 РОКУ

Переглядаючи старий часопис, натрапив на цікаву статтю в газеті «Львівські вісті» за 7 лютого 1943 року. Хоч це були воєнні часи, але життя тривало. Люди як могли, так і відзначали Різдвяні свята. У статті йдеться про Йорданське водосвяття на Дністрі у давньому Галичі. Можемо перенестися цією публікацією на 75 років назад. Правопис статті збережено.

«Ще ніколи так торжественно не святкували галичани Водосвяття, як цього року, хіба – за княжих часів! Раннім ранком церква Різдва Христового, що стоїть ще з XII століття, виповнилась народом. Можна було бачити всіх українців города Галича. Службу Божу відправив о.-декан Медвідський, парох Галича, дияконував о. проф. Сивенький. В часі Служби Божої співав дуже гарно церковний хор під орудою дириґента Степана Семаня.

Точно в год. 9-ій вирушив похід з церкви на Дністер. Попереду йшли процесії трьох церков: Галича, Тустаня і Залукви. За ними три громадяни з трійцями: радник суду Дідицький, директор школи Скрентович і галицький боярин Федір Чемеринський. Відтак наше духовенство: о.-дек. Медвідський, о.-сов. Чолій, о. Ласовський, о. Сивенький і вищезгаданий церковний хор. Врешті непроглядні маси народу з города і його периферій.

Хоч мороз був досить сильний, а на Дністрі він ще більше давав себе відчути, йшли громадяни повагом зорганізовано – бадьоро. В поході можна було бачити: відділ української поліції з комендантом Кваснієм, старосту Галича Мацькевича з урядовцями, посадника города Олійника з боярами членами управи, як: Засєдволк, Недоступ, Михайло Янович, Яцинович і другі. В повному складі Український допомоговий комітет, голова Салига, Дорикевич, Балицький, Березяк, представники Українського повітового союзу в особах директорів Вирсти, Процика і Бойка з урядовцями, заряд Народної торгівлі Теофіл Янович і Ольшанівський, директор Районової молочарні Федь Глум з урядовцями, галицьке купецтво, ремісники: Бат, Заклинський, Петраш, начальник пошти Гвоздьовський, представник Ганзи Мар'ян Морозевич, лісники, представник палестри д-р Володимир Мурович, лікар д-р Михайло Шикета, навіть письменники хвилево пробуваючі в Галичі й комбатанти.

Над рікою духовенство уставилося перед вирубаним з леду хрестом, за ними церковні провізори: Коваль, Бродович, Хелпа, громадяни з трійцями і хор. Почався молебень. Його відправляли чотири священики по черзі. І кожний з них згідно з церемоніалом, хрест у воду вмокав, після чого хор відспівав многолітствія папі, митрополитові, єпископам і українському народові. Народ стояв у скупченні і немов в ожиданні чогось надзвичайного, вислухував молитов випрошуючи ласк для себе і свого города Галича.

По посвяченні води кропив о. Сивенький приявних свяченою водою, після чого вірні подались походом назад до церкви. Здалека аматор-світливець Маядзюк зняв кілька знимок, бо ніде правди діти – процесійний похід на Дністер окутаний ледом, представлявся мальовничо. Дві години пізніше відбулося в іншому місці свячення води православних».

Подав ***Іван ДРАБЧУК,***
співробітник Національного заповідника «Давній Галич», просвітянин

З РОСИ І ВОДИ!..

РІК ДОБРОГО ДРУГА

У переддень свята Василія Великого «Просвіта» віршувала і віншувала.

З ініціативи голови Богородчанського райоб'єднання Василя Бабія цьогоріч вдруге проведено Василівські посиденьки. Камерна обстановка, невимушені розповіді й поетичні читання. А якщо вже цей рік іменується роком собачим, то й тема розмови була про собак. І що цікаво, кожен присутній, а це були здебільшого члени обласної організації спілки письменників, представники «Просвіти» і журналісти, розповів свою історію співжиття з собакою – хтось смішну, хтось трагічну. Так, як частину заходу було відведено на презентацію книжки Василя Бабія «Сузір'я жовтого пса», то мимоволі виникла думка, що варто було б у перспективі видати друковану збірку отаких історій про собак і їхніх людей. Саме під таким акцентом, адже найчастіше собаки є щирими й відданими порівняно з людьми та мають великий вплив на характер, звички і здоров'я своїх господарів.

* * *

До слова, просвітяни області щиро вітають голову Богородчанського райоб'єднання «Просвіта», письменника, краєзнавця та громадського активіста **Василя БАБІЯ з днем народження.**

Зичимо міцного здоров'я та невичерпного натхнення для подальшої просвітянсько-письменницької роботи, успіхів у всіх задумах та починаннях, успішної реалізації поставлених цілей у особистому житті та на благо суспільства.

ВИСТАВКИ

«КОЛЬОРИ ЧАСУ» РОДИНИ ЮСИПЧУКІВ

У Музеї писанкового розпису на виставці творів малярства на склі «Кольори часу» творчого подружжя Наталі та Романа Юсипчуків з Косова відбулася зустріч з авторами.

Юсипчуки – члени Національної спілки майстрів народного мистецтва України, Наталя – заслужений майстер народної творчості, викладач Косівського коледжу прикладного та декоративного мистецтва, а Роман – викладач Косівського інституту декоративно-прикладного мистецтва ЛНАМ. На виставці представлено майже п'ятдесят їхніх творів, які святково доповнюють різдвяні атрибути й прикраси з соломи коломийської мисткині Інни Дембовської та майстрині Юлії Чічак з Небилова Рожнятівського району.

Наталя та Роман Юсипчуки творчо працюють у техніці декоративного малярства на склі. Використовуючи звичні художні засоби, через власне світобачення та інтерпретацію митці творять самобутні авторські композиції.

Їхні твори наповнені давньою символікою, обрядовими сюжетами, яскравим колоритом гуцульських краєвидів і вбрання, мимоволі переносять у минувшину, в неповторний казковий світ дитинства.

Роботи подружжя були представлені на численних персональних і колективних виставках в Україні та за кордоном, Міжнародних фестивалях і ярмарках, багато з них зберігаються в колекціях музеїв та приватних збірках.

Живописні твори митців, у кожному з яких прочитуються глибинні українські традиції, не залишають нікого байдужими. І під час зустрічі виставкова зала музею заледве вміщувала шанувальників творчості родини Юсипчуків.

Митців вітали владика Коломийської єпархії УГКЦ Василій Івасюк, генеральний директор Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського Ярослава Ткачук, голова Коломийської реґіональної організації НСХУ Катерина Каркадим, директор Коломийської ЦРБ Наталя Тарновецька, друзі-митці Микола Симчич і Галина Вінтоняк, Володимир Коваленко – брат пані Наталі.

Різдвяний настрій створювали і колядки у виконанні хору з катедрального собору Преображення Господнього УГКЦ під керівництвом Світлани Гаргат.

Наприкінці мистецької акції відбулися розигри однієї з робіт художників, яку виграв коломиянин Володимир Кордибанюк.

Виставка експонуватиметься в музеї впродовж усіх свят.

Оксана ЯСІНСЬКА, *просвітянка*

КІНО

ЗБЕРЕГТИ НЕ МОЖНА ЗРУЙНУВАТИ

ПРО АРХІТЕКТУРУ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ЗНЯЛИ ФІЛЬМ (ТРЕЙЛЕР)

Незабаром з'явиться документальний фільм про культурну спадщину України.

Автори стрічки побували в Києві, Дніпрі, Полтаві, Одесі, Львові, Ужгороді, Івано-Франківську, Тростянці, Запоріжжі та Харкові.

Архітектурна спадщина України унікальна й неповторна. Можна нескінченно захоплюватися рідкісними перлинами класицизму, українського модерну, бароко, конструктивізму, а також архітектурними ансамблями, що збереглися до наших днів зведеними ще на початку X століття, йдеться на офіційній стрічці фільму.

У той час, коли в усьому світі дбайливо ставляться до кожної пам'ятки і зберігають її автентику, в Україні гинуть старовинні замки, садиби й будинки, створені за проектами знакових зодчих та інженерів.

В наші дні реґулярно повторюються факти руйнування, спалення та знищення цінних витворів архітектури. Проводиться варварська реставрація пам'яток архітектури, порушуються новими забудовами межі ареалу міста, не дотримуються або відсутні договори з охорони архітектурної спадщини.

Будинки навмисно доводяться до знищення через недосконалість законів України. Проблема виросла не тільки в рамках конкретних міст, реґіонів, а й в масштабах всієї країни.

Проблеми збереження та захисту пам'яток архітектурної спадщини України, спонукали авторів фільму знайти історичні, законодавчі, управлінські причини ситуації, що склалася. Чому закони не працюють, а органи з охорони культурного надбання не діють?

Експерти в сфері архітектури, реставрації, юриспруденції, пропонують шляхи порятунку архітектурної спадщини і застосування міжнародного досвіду.

У фільмі представлені унікальні, й можливо останні, кадри старовинних пам'яток архітектури. Ці об'єкти знаходяться на межі зникнення і, можливо, на дату виходу фільму, деякі з них будуть загублені. Зокрема, в Івано-Франківську.

НОВАЦІЇ

СТЕРЕЖІТЬСЯ ЖІНОК

Управління патрульної поліції в області організовує курс практичних занять з ефективної самооборони для жінок і дівчат.

Вік, фізична підготовка, попередні вміння та навики ролі не грають. Жінки й дівчата можуть навчитися мінімізувати загрози здоров'ю та життю у повсякденному житті та ефективній стратегії поведінки у кризових ситуаціях. Навчання проходитимуть під наглядом психолога та сертифікованого інструктора, інформує прес-служба патрульної поліції в Івано-Франківській області.

Графік занять буде узгоджений з учасниками курсу після формування груп. **Зареєструватися для участі можна до 10 лютого 2018 року.**

ЛАУРЕАТИ

МАЙЖЕ ЯК МАМА

Розпорядження «Про нагородження переможців обласного конкурсу професійної майстерності педагогічних працівників дошкільних навчальних закладів «Вихователь-методист року» підписав голова Івано-Франківської облдержадміністрації Олег Гончарук.

Переможницею конкурсу стала вихователь-методист Долинського ДНЗ «Золота рибка» **Олександра Рудевич.**

II місце посіли вихователь-методист ДНЗ «Ластівка» Калуської міської ради **Галина Дячук** та **Христина Терновецька** – вихователь ДНЗ № 11 «Сонечко» Коломийської міської ради.

III місце посіли **Ольга Балкова** – вихователь-методист ДНЗ № 11 «Пізнайко» Івано-Франківської міської ради та **Ольга Дійчук** – вихователь-методист Косівського дошкільного навчального закладу «Горобинка».

Переможниці конкурсу отримають грошові премії. Загальний преміальний фонд становить 8550 гривень.

ДУМКИ

ЗОЛОТІ РОЗСИПИ

Пауло Коельо – легендарний бразильський прозаїк і поет. Загальний тираж його книжок на всіх мовах уже давно перевищує 300 мільйонів. Його особливі думки в романах, антологіях і збірниках коротких оповідань-притч допомагають читачеві під іншим кутом подивитися на життя, розгледіти мале у великому, знайти в собі сили любити, любити життя і дивитися на все з оптимізмом.

Наші ангели завжди з нами, і часто вони використовують чиї-небудь губи, щоб сказати нам щось.

Якщо ти здатен бачити прекрасне, то тільки тому, що носиш прекрасне всередині себе. Бо світ подібний до дзеркала, в якому кожен бачить власне відображення.

Якщо людина дійсно чогось захоче, то весь Всесвіт сприятиме тому, щоб її бажання збулося.

Що трапилося одного разу, може ніколи більше не трапитися. Але те, що трапилося двічі, неодмінно трапиться втретє.

Іноді ти повинен побігти, щоб побачити, хто побіжить за тобою. Іноді ти повинен говорити тихіше, щоб побачити, хто насправді прислухається до тебе. Іноді ти повинен зробити крок назад, щоб побачити, хто ще стоїть на твоєму боці. Іноді ти повинен ухвалювати неправильні рішення, щоб подивитися, хто з тобою, коли все руйнується.

Якщо я буду робити саме ті вчинки, яких чекають від мене люди, я потраплю до них у рабство.

Справжня любов взаємності не вимагає, а той, хто бажає отримати за свою любов нагороду, даремно витрачає час.

Життя – це завжди очікування тієї години, коли майбутнє залежить лише від твоїх рішучих дій.

Заблукати – це найкращий спосіб знайти що-небудь цікаве.

Найтемніший час – перед світанком.

Якщо тебе виписали з психіатричної лікарні, це ще не означає, що тебе вилікували. Просто ти став, як усі.

Якщо людина твоя – то вона твоя, а якщо її тягне ще кудись, то ніщо її не втримає, та й не вартує вона ані нервів, ані уваги.

Всі говорять в спину, що завгодно, а в очі – що вигідно.

Якщо любов міняє людину швидко, то відчай – ще швидше.

Там, де нас чекають, ми завжди опиняємося вчасно.

Життя часом буває скупе – цілими днями, тижнями, місяцями, роками людина не отримує жодного нового відчуття. А потім відчиняє двері – і на неї сходить ціла лавина.

Чекати – найважче.

Дійшовши до кінця, люди сміються над страхами, що мучили їх на початку.

Якщо насмілишся сказати «прощавай», життя нагородить тебе новим «вітаю».

Постійно почуватися нещасним – недозволена розкіш.

Є люди, які народилися на світ, щоб іти по життю поодинці, це не погано і не добре, це життя.

Ніколи не можна відмовлятися від мрії! Мрії живлять нашу душу так само, як їжа живить тіло. Скільки б разів у житті нам не довелося пережити крах і бачити, як розбиваються наші надії, ми все одно повинні мріяти.

Все на світі – це різні прояви одного і того ж.

Найважливіші слова в своєму житті ми вимовляємо мовчки.

Іноді потрібно обійти цілий світ, щоб зрозуміти, що скарб закопаний біля твого будинку.

Люди хочуть усе змінити і водночас хочуть, щоб усе залишалося незмінним.

Те, що ти шукаєш, теж шукає тебе.

Завжди говори те, що відчуваєш, і роби те, що думаєш! Мовчання ламає долі...

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

СІЧЕНЬ

(Продовження. Поч. в № 1, 2)

10 СІЧНЯ

1838 р. народився **Григорій Воробкевич** (м. Чернівці), письменник, автор історичних дум «Берестечко» та «Сон», ліричних поезій. Один із організаторів просвітянського руху на Буковині. За його сприяння було організоване товариство «Руська Бесіда» в Чернівцях.

1938 р. народилася **Юстина Лялик,** членкиня «Союзу українок», має звання «почесна союзянка», членкиня Української народної партії.

1943 р. народився **Ярослав Мотика** (с. Староміщина Тернопільської обл.), скульптор, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка.

11 СІЧНЯ

1834 р. народився **Осип Юрій Федькович,** визначний письменник, поет, прозаїк, драматург, громадський та освітній діяч.

1913 р. народився **Василь Кук** (с. Красне, теперішній Буський р-н Львівської обл.), останній Головнокомандувач УПА, генерал-хорунжий.

12 СІЧНЯ

1873 р. народився **Василь Кричевський**, архітектор, графік, художник-живописець, декоратор театру та кіно, мистецтвознавець.

1893 р. народився **Антін Баландюк** (с. Княгинин), композитор, автор стрілецьких пісень.

1878 р. народився **Василь Пачовський** (Золочівщина), український поет, публіцист, драматург, педагог, член літературного угруповання «Молода муза», один із організаторів гуртків шкільної молоді в Станиславові та Коломиї. Друкувався в часописі «Життя і знання» та «Просвіта». Автор поетичних та драматичних творів, серед них: «Сонце руїни» (1911), «Гетьман Мазепа» (1933), «Історія Подкарпатської Русі» (1921), «Срібна земля» (1938), «Історія Закарпаття» (1946).

14 СІЧНЯ

Старий Новий рік. День святителя Василія Великого.

1933 р. народилася **Наталія Наум** (с. Старий Мізунь Долинського р-ну), кіноактриса, народна артистка України.

17 СІЧНЯ

1863 р. народився **Іван Куровець** (с. Батятичі на Львівщині), лікар, міністр охорони здоров'я уряду ЗУНР, відомий громадсько-політичний діяч Калущини. Лікарську практику розпочав у Калуші, де видавав двотижневик «Калуський листок». У часи ЗУНРу Куровець очолював Державну раду здоров'я (1918–1919). Відновив зруйнований у час війни будинок «Народної лічниці». Член Наукового товариства ім. Шевченка, голова УЛТ і водночас член редколеґії відновленого медичного часопису «Лікарський вісник».

1933 р. народився **Іван Климишин** (с. Кутиська Лановецького р-ну), учений-астроном, академік, професор Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, публіцист, автор багатьох видань з астрономії та релігієзнавства.

18 СІЧНЯ

1878 р. народився **Григорій Онуферко** (м. Тернопіль), суддя, адвокат, громадський діяч, очолював товариство «Бесіда», Український музичний інститут.

1918 р. народився **Василь Іваницький,** український меценат із Канади, почесний громадянин Львова. Президент Всеукраїнського благодійного фонду «Фундація імені Тараса Шевченка», громадсько-культурний діяч в Арґентині й Канаді. Його стараннями були відкриті пам'ятники Т. Шевченкові в Арґентині, Бразилії, Львові (1992).

19 СІЧНЯ

Богоявлення Господнє (Водохреща, Йордан).

20 СІЧНЯ

Свято Йоана Хрестителя.

1938 р. народився **Роман Пащин** (м. Галич), художник і педагог, лауреат обласної премії ім. Марійки Підгірянки.

1918 р. народився **Олександр Шалімов,** хірург, вчений, один із засновників української хірургічної школи, Герой України, Герой соціалістичної праці.

1973 р. народився **Олег Каськів** (с. Староміщина на Тернопіллі), церковний діяч, науковець, митрофорний протоієрей, ректор Івано-Франківської духовної семінарії ім. Св. свщмч. Йосафата, синкел у справах духовенства Івано-Франківської архієпархії УГКЦ, доктор східного канонічного права (2000).

(Далі буде)